

Sygnatura akt VIII C 1589/14

\$%\$ (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 24-07-2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Martyniec

Protokolant: Bernadeta Piskorek

po rozpoznaniu w dniu 15-07-2015 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa G. M. we W.

przeciwko A. K.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 czerwca 2014 r. strona powodowa G. M. we W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego A. K. kwoty 12.960,16 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 7 listopada 2013 r. do dnia zapłaty. Jednocześnie wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu podała, iż na podstawie umowy zlecenia zawartej w dniu 28 sierpnia 2013 r. pozwany miał wykonać usługę plakatowania, czyli zamieszczenia gotowych plakatów w ilości 2800 sztuk, w siedmiu etapach, po 400 plakatów każdy. Pierwszy etap obejmował rozmieszczenie 400 plakatów dotyczących wystawy malarskiej pod nazwą (...). Wskazała, iż uiściła wynagrodzenie za wykonanie wszystkich siedmiu etapów, w kwocie 13.500 zł brutto (tj. cena jednego plakatu 4,82 zł) jeszcze przed wykonaniem umowy, jednakże pozwany nie wywiązał się ze zobowiązania i wykonał plakatowanie jedynie w ilości 112 sztuk. Wskazała, iż w związku z tym wezwała pozwanego do zwrotu bezpodstawnie pobranego wynagrodzenia, a następnie odstąpiła od umowy. Na kwotę żadaną pozwem składa się różnica pomiędzy wypłaconym pozwanemu wynagrodzeniem, a wartością prac wykonanych fatycznie przez pozwanego w kwocie 539,84 zł (112 sztuk × 4,82 zł).

W dniu 24 czerwca 2014 r. w niniejszej sprawie wydany został nakaz zapłaty, od którego pozwany, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, skutecznie wniósł sprzeciw, zaskarżając nakaz zapłaty w całości. Jednocześnie wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

W sprzeciwie pozwany przyznał, iż zawarł ze stroną powodową umowę, na podstawie której zobowiązał się do rozmieszczenia 2.800 sztuk plakatów, a pierwsza partia plakatowania została przez niego wykonana w całości. Podniósł, iż nie miał możliwości wywiązania się ze zobowiązania w dalszej części, gdyż strona powodowa odmówiła wydania następnych plakatów, podnosząc, iż zobowiązanie zostało wykonane jedynie w zakresie 112 plakatów, jednakże w żaden sposób tej okoliczności nie wykazała. Wskazał, iż w związku z tym nie ponosi odpowiedzialności za szkodę wynikłą z niewykonania zobowiązania, gdyż niewykonanie zobowiązania było spowodowane niedostarczeniem

plakatów przez stronę powodową. Podał również, iż zgodnie z ustaleniami dokumentacja zdjęciowa miała zostać wykonana tylko w stosunku do części plakatów.

W piśmie procesowym z dnia 2 grudnia 2014 r. strona powodowa wskazała, iż z dokumentacji zdjęciowej przedłożonej przez pozwanego wynika, iż plakaty były rozmieszczane w miejscach niedozwolonych, a przy tym w sposób nieodpowiadający wymogom estetyki czy też widoczności zamieszczonej na nich informacji. Podniosła, iż pomimo wielokrotnego żądania przez nią dokumentacji fotograficznej została ona przez pozwanego przedłożona dopiero w toku niniejszej sprawy. Wskazała również, iż nikt z pracowników pozwanego nie zgłosił się do niej po odbiór następnej partii plakatów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W sierpniu 2013 r. strona powodowa zawarła z pozwanym umowę, na podstawie której pozwany zobowiązał się do rozmieszczenia plakatów dotyczących wystawy (...) w zamian za wynagrodzenie w kwocie 4.500 zł brutto.

Następnie strona powodowa zawarła z pozwanym umowę, na podstawie której pozwany zobowiązał się do rozmieszczenia 2.800 sztuk plakatów w siedmiu partiach po 400 sztuk każda. Rozmieszczenie pierwszej partii miało nastąpić w dniu 26 sierpnia 2013 r., następnej zaś w dniu 30 września 2013 r.

Półowa rozmieszczonych plakatów miała zostać przez pozwanego sfotografowana, w celu wykazania należytego wykonania zobowiązania.

Strony ustaliły wynagrodzenie za rozmieszczenie całej ilości plakatów (2.800 szt.) na kwotę 13.500 zł brutto.

Na podstawie zawartej umowy w dniu 20 sierpnia 2013 r. pozwany wystawił stronie powodowej fakturę, opiewającą na kwotę 13.500 zł brutto. Strona powodowa uiszczyła na rzecz pozwanego całe należne wynagrodzenie w dniu 21 sierpnia 2013 r.

Pozwany pierwszą partię plakatów dotyczących wystawy (...) odebrał w dniu 26 sierpnia 2013 r., a drugą w dniu 16 września 2013 r.

Dowód:

- Korespondencja elektroniczna k. 11, 14;
- Faktura numer (...) k. 12;
- Wyciąg z rachunku k. 13;
- Zeznania świadka K. T. protokół elektroniczny k. 75-76;
- Zeznania świadka R. N. protokół elektroniczny k. 75;
- Faktura VAT numer (...) k. 81;
- Przesłuchanie w charakterze strony powodowej M. J. protokół elektroniczny k. 66;
- Zeznania świadka R. S. protokół elektroniczny k. 199;
- Przesłuchanie pozwanego protokół elektroniczny k. 200.

W mailach przesłanych w dniach 13 i 16 września 2013 r. pracownik strony powodowej domagał się przedłożenia dokumentacji fotograficznej rozwieszonych plakatów, wskazując, iż w okolicach centrum W. brak jest plakatów dotyczących wystawy (...) oraz podając, iż z przedłożonej dotychczas dokumentacji wynika, że plakaty są umieszczone

w miejscach nieprzeznaczonych do tego celu, tj. brudnych elewacjach, siatkach ogrodzeniowych i skrzynkach energetycznych.

Jednocześnie poinformował pozwanego, iż do czasu przedłożenia dokumentacji fotograficznej nie zostanie wydana kolejna partia plakatów.

Dowód:

- Korespondencja elektroniczna k. 14, 66-69.

Pozwany przedstawił dokumentację fotograficzną dotyczącą rozmieszczonych plakatów. Większość plakatów została rozmieszczona na latarniach ulicznych, płotach, murach, skrzynkach elektrycznych, a jedynie kilka na słupach ogłoszeniowych.

Dowód:

- Płyta Cd k. 32.

Pismem z dnia 24 października 2013 r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 12.960,16 zł w terminie 7 dni.

Pismami z dnia 22 października 2013 r. i 25 października 2013 r. pozwany poinformował stronę powodową, iż plakaty zostały rozmieszczone zgodnie z umową, a dokumentacja zdjęciowa, zgodnie z ustaleniami, dotyczy jedynie 50 % całego nakładu.

Dowód:

- Pismo z dnia 24 października 2013 r. k. 15;
- Pismo z dnia 22 października 2013 r. k. 30;
- Pismo z dnia 25 października 2013 r. k. 31.

W piśmie z dnia 18 lutego 2014 r. skierowanym do pozwanego strona powodowa oświadczyła, iż odstępuje od umowy na wykonanie usług plakatowania.

Dowód:

- Pismo z dnia 18 lutego 2014 r. wraz z potwierdzeniem odbioru k. 16-17.

Sąd zważył co następuje

Powództwo okazało się bezzasadne, w związku z czym podlegało oddaleniu w całości.

Strona powodowa wносиła o zasądzenie na jej rzecz kwoty 12.960,16 zł tytułem zwrotu wynagrodzenia z tytułu umowy, na podstawie której pozwany zobowiązał się do rozmieszczenia 2.800 sztuk plakatów podnosząc, iż odstąpiła od umowy z uwagi na jej nienależyte wykonywanie przez pozwanego.

Pozwany wnosił o oddalenie powództwa, podnosząc, iż umowa została przez niego należyście wykonana oraz wskazując, iż strona powodowa odmówiła wydawania dalszej partii plakatów.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy sprowadzało się zatem do ustalenia, czy strona powodowa uprawniona była do odstąpienia od zawartej umowy. W tym zaś celu w pierwszej kolejności ustalić należało, jaki stosunek zobowiązaniowy łączył strony.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie Sąd doszedł do przekonania, iż strona zawarły umowę o dzieło. W celu jej wykonania pozwany miał bowiem розміścić plakaty reklamowe, a zatem nie wystarczyło jedynie staranne działanie, a koniecznym było osiągnięcie widocznego efektu, czyli powstanie dzieła.

Taka subsumcja stanu faktycznego niniejszej sprawy powoduje zaś, iż dla oceny skuteczności odstąpienia od umowy przez zamawiającego zastosowanie znajdą przepisy regulujące wskazaną umowę, a mianowicie art. 636 k.c. określający uprawnienia zamawiającego w razie wykonywania przez przyjmującego zamówienie dzieła w sposób wadliwy albo sprzeczny z umową. Przepis ten stanowi, iż jeżeli przyjmujący zamówienie wykonywa dzieło w sposób wadliwy albo sprzeczny z umową zamawiający może wezwać go do zmiany sposobu wykonywania i wyznaczyć mu w tym celu odpowiedni termin. Po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu zamawiający może od umowy odstąpić albo powierzyć poprawienie lub dalsze wykonywanie dzieła innej osobie na koszt i niebezpieczeństwo przyjmującego zamówienie. Jak wynika zatem z jego treści skuteczne odstąpienie od umowy o dzieło wymaga dochowania aktów staranności, takich jak wezwanie do zmiany sposobu wykonania i wyznaczenie odpowiedniego terminu. Dopiero zaś po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu zamawiający może od umowy odstąpić.

Sąd analizując materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie doszedł do przekonania, iż w istocie umowa była wykonywana w sposób nienależyty. Co prawda na podstawie przedłożonych dowodów w postaci korespondencji elektronicznej oraz zeznań świadków nie sposób ustalić, jaka ilość plakatów została pozwanemu wydana do rozklejenia, gdyż żaden ze świadków nie potrafił podać dokładnej informacji w tym zakresie. Jednakże z dokumentacji zdjęciowej wynika jednoznacznie, iż plakaty umieszczane były w miejscach niedozwolonych, takich jak latarnie, bariery pomiędzy ulicą a chodnikiem, skrzynki elektryczne, a jedynie około pięciu z nich zostało umieszczonych na przeznaczonych do tego słupach ogłoszeniowych. Pomimo to nie sposób uznać, iż strona powodowa uprawniona była do odstąpienia od zawartej umowy. Jak wynika bowiem z treści korespondencji mailowej i pisemnej, która została załączona przez strony do akt sprawy, strona powodowa nie wezwała pozwanego do należytego wykonania umowy i nie wyznaczyła terminu do należytego jej wykonania. Poprzestała jedynie na zgłoszeniu zastrzeżeń co do sposobu rozmieszczania plakatów oraz stanowczo odmówiła wydania pozostałych partii plakatów.

Z powyższych względów strona powodowa nie złożyła skutecznie oświadczenia o odstąpieniu od umowy, a tym samym nie jest uprawniona do żądania od pozwanego tego, co świadczyła na jego rzecz w jej wykonaniu. Dlatego też powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Orzeczenie zawarte w punkcie II sentencji wyroku znajduje podstawę w art. 98 § 1 k.p.c. z którego wynika, iż strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Strona powodowa przegrała proces w całości, a zatem Sąd zasądził od niej na rzecz pozwanego kwotę 2.417 zł, na którą składają się kwota 2.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.